

BILJEŠKE I PRIKAZI

KOVAČEVIĆ Dr. JOSIP

**GRÜMMER, G.; NATHO, I.: ACKERUNKRÄUTER (ORANIČNI KOROVI).
WITTENBERG—LUTHERSTADT, 1958 (str. 82).**

Razmjerno mala publikacija ipak je pregledna, naučna i praktična monografija o korovima. Obrađena je biologija, ekologija, štete od korova i mjere njihova suzbijanja. Korovi i u zemljama kao što je USA, Canada ili Njemačka uzrokuju znatne štete. Tako na pr. u Njemačkoj snize godišnje prirode za 3.000.000.000 DM, a u Kanadi 17.250.000 kanadskih dolara. U USA gubici na prinosima koje uzrokuju korovi iznose 22–32%.

Ekologija i biologija korova je obrađena u poglavljima: 1. Klasifikacija korova; 2. Štete koje uzrokuju korovi; 3. Izvori zakorovljivanja; 4. Rasprostranjivanje i razmnažanje korova; 5. Postanak korova; 6. Nastanak nekih kulturnih bilja od korova i 7. Korovi kao indikatori svojstava tala.

Poznavanje ekologije i biologije korova je potrebno zbog pravilnog izvođenja i organiziranja mjera u vezi suzbijanja korova uopće.

Korovi po svome porijeklu su dvostrukih: a) Arheofiti — su porijeklom iz istog područja kao kulturna biljka, koju oni prate i b) Apofiti — korovi koji su prešli iz domaće divlje flore na oranice.

Neke kulturne biljke šireći se u nepovoljne krajeve nisu mogle izdržati konkurenciju korova. Tako na pr. pšenica šireći se na sjever bila je potisnuta od njenog korova raži, koji su je kao žitarica zamijenio u surovijim prilikama. Na sličan način kao raž nastala je zob,

gorušica i žumanjak (*Carnelina sativa*).

Znatan dio korova je indiferentan na stanišne prilike. No ima ih mnogo, koji indiciraju svojstva staništa, obzirom na pH vrijednost tla (reakcija), fizikalna svojstva, ugorenost (sadržaj N u tlu) i hidrološke prilike u tlu. Pomoću ovih korova mogu se okvirno procijeniti svojstva tla za potrebe bonitiranja, izvođenja agromjera i melioracija.

Za praksu je najznačajnije poglavlje o primjeni u borbi protiv korova.

U prvom redu dolaze u obzir preventivne mjere — sjetve čistog sjemena, ispravan postupak s otpacima vršidbe i čišćenja sjemena, gnojenje sa zrelim stajnjakom i zrelim kompostom; sprečavanje osjemenjivanja korova na oranicama, uništavanje izvora zakorovljivanja na međama i t. d.

Borba protiv korova treba da je uključena u kompleksnu agrotehniku, a to je pravilan plodored, obrade, njege i gnojenja usjeva. Kod izvođenja radova kompleksne agrotehnikе štete od korova se svedu na dopustivu mjeru.

Međutim, ipak zbog raznih razloga potrebni su i direktni zahvati u vezi borbe protiv korova.

U novije vrijeme primjena herbicida je u modernoj poljoprivredi svestrana. Autori su iznesli kratku klasifikaciju (nomenklaturu) herbicida, okvirnu recepturu i teoretsko objašnjenje djelovanja pojedinih grupa, odnosno pojedinih herbicida.

Dr. J. KOVAČEVIĆ

**HANSEN, G., HABEKAMP G.: WÖRTERBUCH DER LANDWIRTSCHAFT
- DEUTSCH - ENGLISCH - FRANZÖSISCH - SPANISCH (RIJEČNIK POLJO-
PRIVREDE - NJEMAČKI - ENGLISKI - FRANCUSKI - ŠPANJOLSKI). MÜN-
CHEN-BONN-WIEN 1959 (str. 649).**

U »Rječniku 'poljoprivrede« Haensch i Habekamp su iznesli 7401 poljoprivredni pojam termin na slijedeći način: Unkrautbekämpfungweed control - lutte contre les mauvaises herbes - empolvads. (Pojam »borba protiv korova«).

Cijela materija je u 14 poglavlja: 1. Ishrana i poljoprivreda uopće, 2. Savjetovanja, istraživanja, informacije (propaganda), 3. Uprava i zakonodavstvo, 4. Agrarne prilike, 5. Prerada, 6. Pedologija, 7. Opća biljna proizvodnja, 8. Specijalna biljna proizvodnja, 9. Voćarstvo, povrtlarstvo, vinogradarstvo, 10. Genetika, 11. Opće stočarstvo, 12. Specijalno stočarstvo, 13. Poljoprivredno građevinarstvo, 14. Poljoprivredno strojarstvo. Pojedina poglavlja se opet dijele u potpoglavlja.

Poljoprivredni termini unutar pogla-

vlja, odnosno potpoglavlja su raspoređeni po alfabetskom redu prema njemačkom pojmu (terminu). Uz svaki pojam je redni broj uz (njemački termin).

Na kraju knjige nalaze se četiri kazala svih pojmova u njemačkom, engleskom, francuskom i španjolskom s rednim brojem. Tako na pr. Unkrautbekämpfung ima redni broj 4250, te se po ovome za čas nađe naprijed i pojam na engleskom, francuskom i španjolskom. Isto tako pojam u kazalu »weed controll« ima numeraciju 4250.

Rječnik je vanredno prikladan za upotrebu. Kod nas bi bila potreba za jednim isto takvim riječnikom, ali na španjolskom da se upotrebi ruski t. j. uz naše srpsko-hrvatske termine, da dođu engleski, francuski i ruski. Korisno bi bilo za naše potrebe eventualno i talijanske termine uzeti u obzir.

Ing. B. ĐAKOVIĆ

**MARSHALL T. J. - RELATIONS BETWEEN WATER AND SOIL (ODNOSI
IZMEĐU VODE I TLA) HARPENDEN, COMMONWEALTH BUREAU OF SOILS
1959, 91 str.**

Ovaj rad sadrži vrlo opsežnu bibliografiju (više od 350 podataka literature). Autor se naročito bavi eksperimentalnim aspektom istraživanja i primjenom u području tehnike.

1. **Tlo kao rezervoar za vodu.** U ovom uvodu autor iznosi neke općenite podatke, koje potom opsežnije razrađuje u ostalim poglavljima.

2. **Retencija vode tlom.** Autor proučava upijanje vode, njezinu veličinu i porijeklo, kao i energetske postavke

vode u tlu izražene krivuljama koje predočuju upijanje kao funkciju vlažnosti.

3. **Voda u tlima s velikim sadržajem gline.** U ovom poglavlju obrađuje se pojava bubrenja i slijeganja, kao i naročiti utjecaj svojstava površine, vodeći računa o zamjenjivim kationima.

4. **Propusnost zasićenog i nezasićenog tla.** Zakon Darcy-ja, varijacije u koeficijentu propusnosti i koeficijenta provodljivosti u vezi s vlažnosti.

5. **Propusnost i porozitet.** Autor naročito naglašava utjecaj dimenzije čestica i njihovu raspodjelu na propusnost upoređujući izračunatu s mjerenom propusnosti.

6. **Raspodjela vode u tlu.** Proučen je problem prodiranja vode u tlo i teoretska rješenja različitih autora (Reitemier, McIntire, Musgrave). Također iznosi rezultate u vezi poljskog kapaciteta.

7. **Kretanje vodene pare.** Ovo kretanje je mnogo intenzivnije nego što je to moguće predvidjeti formulama difuzije, što je uzrokovano kretanjem termo-kapilarnim ili pojavom termosmoze.

8. **Kretanje soli kao rezultat povećanja i gubitka vode.** Ovo kretanje ve-

zano je uz ascendentni tok vode, koji se bolje može pratiti u suhom tlu.

9. **Pristupačnost vode biljkama.** Autor naglašava važnost pitanja trajne točke venaća i stupnja pristupačnosti vode biljkama s postepenim sušenjem tla. Također se osvrće na predložene formule, koje su trebale povezivati količinu pristupačne vode s mehaničkim sastavom tla.

10. **Mjerenje sadržaja vode i upijanje »in situ«.** Ovo poglavlje je posvećeno ispitivanju metoda mjerenja, kao i ocjeni potencijalne evapotranspiracije.

11. **Svojstva vode i tla u vezi obrade.** Autor iznosi različite probleme iz područja mehanike (konzistencija i zbijenost tla, adhezija na strana tijela), kao i problem strukture u vezi s obradom.

Dr. Ing. OTON PANCER

DR. ING. NIKOLA RAPAJIĆ: OSNOVI ORGANIZACIJE I UPRAVE POLJOPRIVREDNOG PODUZEĆA, UDŽBENIK SVEUČILIŠTA U ZAGREBU, IZDANJE POLJOPRIVREDNOG NAKLADNOG ZAVODA, 460 strana, 197 slika.

Rijetko koja knjiga o poljoprivredi može da ispuni takvu prazninu kao ova, koja se pojavljuje kao druga ove vrste originalne literature na našem jeziku, i to poslije duge pauze od 76 godina (»Gospodarska uprava« od G. A. Vichó-dila objavljena je godine 1883.).

Valja napomenuti, da u svjetskoj literaturi postoji vrlo malo djela, koja obrađuju ovu nauku na nivou sveučilišnog udžbenika. Objavljeno ih je nekoliko u SAD, također u SSSR-u i Njemačkoj, ali mnoge zemlje s vrlo razvijenom poljoprivredom uopće ih nemaju. U Velikoj Britaniji je prvi takav udžbenik objavljen tek godine 1953.

Uzroci rijetkosti ovakvih djela leže u specifičnosti poljoprivrede i teškoćama organizacije poljoprivrednih poduzeća, ali i u nedovoljnoj razvijenosti istraživanja poljoprivrednih gospodarstava, naročito u našoj zemlji. Sve to navodi

autora ove knjige, da se već u nazivu djela ograničava na to, da će iznositi samo »osnove« organizacije i uprave poljoprivrednih poduzeća.

Dosad su i u teoriji i u praksi, većinom nazivali gradivo, koje ovo djelo obrađuje, samo »organizacijom poljoprivredne proizvodnje« ili rjeđe »organizacijom poljoprivrednih poduzeća«. Kod toga su često, ne samo u naslovu, nego i u sadržaju, zanemarivali drugu fazu, tj. upravu poduzeća. Korisno je što je autor u tome pošao dobrim putem, povodeći se za Forsterom¹, čije je gledište u Englesku prenio Ashby², te posvetio veliku pažnju i ovom pitanju.

1) Forster G. W.: Farm Organization and Management, New York, 1953.

2) Ashby A. W.: Development and Situation of Research in Agricultural Economics in Great Britain in 1950, Stand der Forschung auf dem Gebiete der Wirtschaftslehre des Landbaues, Festschrift zum 80. Geburtstag von Prof. Laur, Brugg, 1951.

Možda se ne će svi agrarni ekonomisti složiti s time, što je autor obuhvatio i individualna seljačka gospodarstva pod nazivom »poljoprivredna poduzeća«, s obzirom na njihovu nedovoljno razvijenu robnu proizvodnju. On se donekle ograđuje od toga navodeći, da se ova poduzeća, prema postojećim zakonskim propisima, ne upisuju u registar »privrednih organizacija« (vidi str. 41).

Pohvalno je što je autor nastojao da zadovolji i potrebu udžbenika za visoke škole i potrebu priručnika za poljoprivredne stručnjake. Zato je iznio i dosta građe i iz šireg područja poljoprivredne ekonomike i obilje podataka o literaturi, objavljene na našem i na mnogim stranim jezicima, koja obrađuje bilo opća bilo posebna pitanja organizacije i uprave poljoprivrednih poduzeća. Šteta je što je kod toga autor propustio, da usmjeri pažnju čitalaca još i na mnoga manja djela, koja obrađuju posebna pitanja iz racionalizacije rada u poljoprivredi i izvoru iz naučno-istraživačkog rada u SAD, Francuskoj, Nizozemskoj, Njemačkoj i Britaniji. Mnoga od njih referirana su na međunarodnim kongresima za racionalizaciju rada u poljoprivredi — CIOSTA (kojih je, između godina 1950 i 1958, održano već devet) i posebno objavljena.

Posebni značaj ima uvod djela, u kome autor obrađuje pitanje naziva, položaja, predmeta i definicije ove nauke i prikazuje njezin historijski razvitak.

Da ne bi uvod bio preopširan, pisac se morao zadovoljiti time, da mnoge zanimljive probleme samo nabaci. Među ostalim bilo bi korisno, da je ipak našao mjesta, da oštrije podvuče razliku između definicije ove nauke, kakvu daju teoretici kapitalističkih velikih poduzeća (već sam Thaer), teoretici »obiteljskog seljačkog gospodarstva« (kao Laur) i socijalističke poljoprivrede (kao Basjuk, Koljesnov, Zalcman i drugi).

U uvodnom dijelu iznešeno je i najpotrebnije o ulozi čovjeka i prirodnih faktora poljoprivredne proizvodnje, toliko da se objasni specifičnost poljoprivredne proizvodnje.

Samo gradivo ove nauke raspoređeno je na ove glavne dijelove:

- 1) Poljoprivredno poduzeće,
- 2) Razmještaj i tipovi poljoprivrednih poduzeća,
- 3) Osnivanje, organizacija i prestanak poljoprivrednog poduzeća,
- 4) Opremanje sredstvima za proizvodnju,
- 5) Organizacija rada i sistemi plaćanja,
- 6) Principi poslovanja poljoprivrednog poduzeća,
- 7) Osnovni principi ekonomike proizvodnje,
- 8) Uprava poljoprivrednih poduzeća,
- 9) Dodatak — Pomoć organizaciji i upravi.

U prvom dijelu, poslije kratkog objašnjenja pojma poljoprivrednog poduzeća i specifičnosti organizacije poljoprivrednog poduzeća, nalazimo obilje podataka o različitim oblicima poljoprivrednih poduzeća, o njihovoj opremljenosti proizvodnim sredstvima karakteristikama i rezultatima njihove proizvodnje. To su pretežno podaci za jednu godinu (1955). Oni će svakako dobro poslužiti čitaocu, ali bilo bi bolje, da je, ukoliko su za to bili pristupačni podaci, prikazana dinamika, makar i manjeg broja pojava. Moglo bi se i prigovoriti, da ovi podaci zauzimaju nešto previše prostora, u odnosu na ostale dijelove knjige, ali mogu da zadovolje potrebe poljoprivrednih stručnjaka, više nego one studenata poljoprivrede.

Autor je drugom dijelu, »Razmještaj i tipovi poljoprivrednih poduzeća« posvetio najviše pažnje. Obradio je to pitanje i za prilike u našoj zemlji i dao pregled o stanju u mnogim stranim zemljama.

Opširnije su prikazani sistemi i tipovi u svjetskoj poljoprivredi, budući da je ovo pitanje kod nas tek vrlo malo proučeno. Ipak je dobro, što je pisac, razmatrajući našu poljoprivredu, ubacio neke, makar i planske, kalkulacije za neke specijalne proizvodne grane.

Treći dio, »Osnivanje, organizacija i prestanak poduzeća«, posvećuje najviše pažnje pitanju organizacije. Lijepo su objašnjene metode organizacije, ali bilo bi dobro, da se autor, za objašnjavanje funkcije organizacije, osim pretežno Forsterom³ poslužio nešto više Blackom³.

U ovom dijelu se samo ukratko obrađuje specijalizacija poljoprivrednog poduzeća, jer je ona više rasvijetljena u drugom dijelu knjige.

Važno pitanje intenzivnosti, možda je trebalo da autor još malo proširi.

Veličina poduzeća je svestrano osvijetljena: Između ostalog podvučena je razlika između aspekta tog pitanja u poljoprivredi kapitalističkih i socijalističkih zemalja.

Unutrašnja organizacija poljoprivrednog poduzeća raščlanjena je na sve svoje dijelove i obrađuje projekat organizacije poduzeća, komasaciju, arondaciju i melioraciju zemljišta, organizaciju zemljišnog teritorija (o kojoj se u svijetu i kod nas razvija vrlo živa diskusija), ekonomsko dvorište, projektiranje šumskih zaštitnih pojaseva. Osim za šumske pojaseve nalazi se u ovoj knjizi i nešto ekonomske dokumentacije za rješavanje ovih pitanja. Bilo bi korisno, da je autor već ovdje nešto šire razmotrio neka od ovih pitanja i s gledišta racionalizacije rada.

I u četvrtom dijelu, gdje se govori o opremanju gospodarstva sredstvima za proizvodnju, izboru poljoprivrednog oruđa i transportnih sredstava, o ekonomičnosti opreme, trebalo bi da se obrada tih pitanja nešto bolje poveže s

³) Black J. D. - Clawson M. - Sayre C. R. - Wilcox W. W.: Farm Management, New York, 1951.

pitanjem racionalizacije rada kod upotrebe mašina i racionalizacijom transporta.

Peti dio, »Organizacija rada i sistem plaćanja«, obrađuje najvažnije pitanje organizacije i uprave poduzeća uopće i napose u poljoprivredi. To se naročito, odnosi na izlaganje sistema plaćanja, zbog posebne uloge, koju igra veličina ličnog dohotka u ostvarivanju težnje za povećanjem produktivnosti rada.

Starija djela o organizaciji poljoprivrednih poduzeća posvećivala su ovom pitanju vrlo malo pažnje, pa opseg izlaganja Rapajića znači velik korak naprijed. Bez obzira na to, što kod nas još nema mnogo istraživanja na ovom polju nauke, bilo bi korisno, da je autor dao još više mjesta obradi tih problema nego u jednoj osmini knjige, naročito pitanjima racionalizacije korišćenja opreme i radnih grupa i problemu racionalizacije zgrada. On to nije učinio, jer dosljedno želi da što manje optereti gradivo organizacije poljoprivrednih poduzeća pitanjima proizvodne tehnike.

U ovoj tako mladoj nauci postoje i gledišta, kakva se manifestiraju i u praksi nastave ovog predmeta na nekim od naših univerziteta, koja stavljaju neke odlomke šestog dijela Rapajićeve knjige (»Principi poslovanja poljoprivrednog poduzeća«), kao one o sredstvima poduzeća i o privrednom planu, prije gradiva dijela 4 i 5 ove knjige. I kreditiranje investicija vremenski se često podudara s djelatnosti oko osnivanja poduzeća i prema tome ulazi u gradivo trećeg dijela ove knjige. Inače je umjesno, da se poslovanje poduzeća obrađuje iza pitanja osnivanja poduzeća i opremanja istih proizvodnim sredstvima, kako to čini pisac ove knjige.

I u obradi sedmog dijela (»Osnovni principi ekonomike proizvodnje«) autor se odvaja od programa nastave na nekim drugim univerzitetima. Ovdje se

pitanja ekonomičnosti, produktivnosti i rentabilnosti te analize privredne djelatnosti poduzeća stavlja prije izlaganja načela organizacije i poslovanja poduzeća, jer da se tako dobiva baza na eventualnu reorganizaciju i promjenu poslovanja. Rapajić ovo gradivo veže za poslovanje poduzeća i može to opravdavati polazeći s gledišta da on tu obrađuje oknačni rezultat proizvodnje.

Za razliku od mnogih inostranih djela o poljoprivrednim poduzećima, autor je posvetio dosta pažnje pitanjima njihove uprave, kao djelatnosti gotovo ravnopravne organizaciji poduzeća, u osmom dijelu svoje knjige. U njemu se u ovoj knjizi gotovo najviše ogledava specifičnost našeg privrednog sistema.

Autor polazi s gledišta, da u obradi pitanja organizacije i uprave poljoprivrednih poduzeća nije potrebno obrađivati pitanja organizacije biljne i stočne proizvodnje, jer da su ona tijesno povezana s tehnologijom tih proizvodnih grana. Mislimo da je to glavni nedostatak ovog djela, jer na pr. plodored, struktura i obrt stada i mnoga druga

pitanja poljoprivrednih proizvodnih grana imaju i svoj organizacijsko-ekonomski aspekt i treba da nađu mjesta u knjizi »Osnovi organizacije i uprave poljoprivrednih poduzeća«.

Deveti dio (»Pomoć organizaciji i upravi« trebalo bi da nešto više obrađuje pitanje rada stručnjaka poljoprivredne savjetodavne službe, koja bi, da je prilagođena našim prilikama i bolje organizirana, uvelike mogla da pripomogne socijalističkom preobražaju sela.

Rapajićeva knjiga obiluje ilustracijama, što je rijetko u djelima iz područja ove nauke. Većina od njih mnogo pomaže boljem razumijevanju ovog, tako teškog gradiva, u kome se isprepliću biološke, tehničke i društvene nauke.

Usprkos nekim napomenutim i drugim manjim nedostacima, pojava ove značajne knjige, prve, koja u cjelini obrađuje pitanja organizacije i uprave poljoprivrednih poduzeća, u našoj stvarnosti, obogatit će teoretsko znanje naših poljoprivrednih stručnjaka i olakšat će im tako rad oko unapređivanja naše poljoprivrede.

GOSPODARSKI PRIRUČNIK ZA G. 1960.

U nakladi knjižarskog nakladnog poduzeća »Znanje« (Sloga), Zagreb, izašao je ovaj poznati priručnik, koji i ovog puta sadrži ogroman materijal na preko 400 stranica, koji je upravo za današnjicu od osobite važnosti i zanimljivosti. Tako je Ing. B. Štancel obradio poglavlje: Naša poljoprivreda i zadrugarstvo, dok je prof. Dr. Ing. Rapajić obradio poglavlje: Komasacija, a docent Dr. Ing. V. Pavlek obradio je poglavlje: Odakle i čemu nastojanje za visokim prinosima u poljoprivredi. Isto je tako docent Dr. Pavlek obradio poglavlje: Ustanovljenje cijena koštanja, dohodak, dobitak i rentabilnost visokih prinosa i nekih faktora, koji utječu na njih. Zatim je Dr. V. Mandekić obradio poglavlje: Gnojidba, dok je Ing. B. Sečen obradio poglavlje: Kukuruz, a docent Dr. Ing. Pavlek: Ekonomiku visokih priroda kukuruza. Dr. Ing. J. Potočanec obradio je poglavlje: Agrotehnika visokih priroda pšenice, a docent Dr. Ing. J. Gotlin poglavlje: Proizvodnja šećerne repe. Docent Dr. Ing. J. Gotlin obradio je nadalje poglavlje: Proizvodnja silažnog kukuruza, a Dr. Mandekić Agrotehniku i ekonomiku uljarica. Ing. M. Znidaričić obradila je poglavlje: Povrčarstvo, a napose ekonomiku rajčica. Nadalje je Prof. Dr. Ing. N. Šerman obradio poglavlje: Vinogradarstvo, a zatim slijedi poglavlje o Zaštiti bilja. Stočarstvu je također posvećena posebna pažnja, pa je tako Prof. Dr. Ing. J. Pajalić obradio poglavlje ovčarstvo, Prof. Dr. B. Horvat svinjogojstvo, a Dr. Ing. H. Zlatić: Zootehnika uzgoja bacon svinja, dok je docent Dr.

Ing. Pavlek obradio poglavlje: Ekonomika tova mesnih svinja. Prof. Dr. J. Pajalić obradio je poglavlje Peradarstvo, a Ing. B. Tucaković — Hranidbu. Na koncu su dodane tabele proračunavanja, koje sigurno zanimaju naše proizvođače.

Gospodarski Priručnik, koji izlazi deset godina u nakladi spomenutog poduzeća kao nastavnik Mandekićevo Gospodarskog Priručnika (kalendara), koji je izlazio kroz 23 godine, nastoji da pruži brojnim proizvođačima, našim stručnjacima napose agronomima, tehničarima i dr. sve nove tekovine u poljoprivredi, da bi tako pridonio svoj obol njenom unapređivanju. Cijena mu je primjerena, a stoji Din 550. Tvrdio je ukoričen.

ČETVRTA GODINA IZLAŽENJA »BILJNE ZAŠTITE«

Usporedno s intenziviranjem naše poljoprivredne proizvodnje, postaje sve očitija važnost suzbijanja brojnih biljnih neprijatelja — biljnih bolesti, štetnika i korova, koji nam sprječavaju postizavanje stalne visoke proizvodnje. Tako su nam i u 1959 godini upravo biljni nametnici spriječili postizavanje još većih uspjeha u poljoprivredi. Uzrok nedostatka krumpira, njegove visoke cijene i loše kvalitete je jedna bolest — Fitoftora, jedan od razloga nižeg sadržaja šećera u šećernoj repi je druga bolest — Cerkospora, a i prinosi naših vinograda nisu toliki, koliki bi bili da nije došlo do šteta uslijed napada Peronospore i Oidiuma. Visinu svih ovih šteta, koje nam svake godine nanose razni biljni nametnici, najbolje pokazuje brojka od preko stotinu milijardi dinara, kolika je prosječna visina ovih šteta u našoj državi.

Razumljivo, da su ovolike štete bile poticaj nauci, koja se bavi proučavanjem biljnih nametnika, da pronade efikasne načine sprječavanja ovih šteta. I doista je nauka o zaštiti bilja dala praksi djelotvorne i ekonomične mogućnosti za borbu protiv većine biljnih bolesti, štetnika i korova. Međutim, pojavio se problem, kako se treba prenositi sva ova nova naučna saznanja, ali i raznovrsna i brojna iskustva s terena, u široku praksu.

Upravo u cilju omogućenja brzog i stručnog povezivanja naše prakse s naučnim i stručnim ustanovama u oblasti zaštite bilja, još 1957 godine je pokrenut mjesečnik za unapređenje organizacije i provedbe zaštite bilja »Biljna zaštita«. Ovaj mjesečnik eto sada ulazi u četvrtu godinu svog redovitog izlaženja. Izdavač ovog časopisa je »Zadružna štampa«, Zagreb, Gajeva 4, a visina godišnje pretplate je 480 dinara.

U protekle tri godine na preko 600 stranica donešeni su brojni stručni, za praksu važni članci, upute i obavijesti o svim najaktuelnijim problemima iz ove oblasti. Zaslugom ovog časopisa pronađene su neke nove biljne bolesti u našoj državi i proširena provedba brojnih zaštitnih mjera u praksi. Stručnost i jasnoća, sažetost i kratkoća, a naročito aktuelnost sadržaja ovog časopisa, učinili su »Biljnu zaštitu« neophodnom svakom poljoprivrednom stručnjaku i drugim zadružnim i ostalim kadrovima, pa i naprednim poljoprivrednicima, koji se u svom radu susreću i s problemima iz zaštite bilja.